

Sub Specie Aeternitatis: Časak van vremena

General Douglas MacArthur na ceremoniji službene predaje u Tokijskom zljevu, Japan, 1945. Foto: Američka mornarica

Tony Papert

Naši povjesničari su monumentalno nekompetentni. Stvari se ne događaju. One su ishod činjenja.

Kakvog činjenja? Trikovima? Spletkama? Vrstom „znanja“ koje proizlazi iz ambicije? Proračunatog?

10. svibnja nekolicina nas imali su čast van svake mjere, sudjelovati u jedinstvenom i uistinu epohalnom povijesnom susretu s 93.-godišnjim Lyndonom LaRouchem mlađim, na brežuljku u Virginiji. Utjecaj, uz sjećanje na njegovo predstavljanje tamo, dugo će nadživjeti sve koji su bili tamo. A ipak, LaRouche je izjavio da je to samo prvi u nizu gdje će on obrađivati neposrednu budućnost, koju je teško zamisliti.

To je čovjek koji je [duboko promijenio povijest 20. i 21. stoljeća](#), [spojnica na [LAROCHE ON THE RECORD: A NEW INTERNATIONAL ECONOMIC ORDER](#)]*—*sa sasvim promišljenom nakanom, a koristeći jedino samo vlastite kontroverzne metode. Preinačio je povijest tih desetljeća služeći se samo svojim umom, bez oružja i proračuna. Odnosno s bilo kojim oružjem ili proračunom koje je slučajno imao pri ruci u to vrijeme, on je stekao svoje jedinstvene metode, a bio je „shvaćen od malo njih, i imao potporu od nikoga“ citirajući Einsteinove riječi o Johannesu Kepleru.

Kako je to moguće? Zdrav razum i praktičnost odbacuju to potpuno—a ipak se dogodilo. Ne samo to, događa se još i sada. I ne samo to, već se razvidno dogodilo 10. svibnja—za one koji su to mogli vidjeti.

Ni transkript ni audio zapis nisu mogli uhvatiti ništa što je išlo komuniciranjem oko-oko 10. svibnja. Možete to reproducirati samo za sebe samog (samu) unutar sebe.

No možemo početi shvaćati govoreći što to nije. Razmišljanje zdravim razumom raurstava naše ciljeve, metode, ideje i motivacije u četiri različite stvari—četiri vrste. No za LaRouchea i druge nasljednike Platona, kao napr. Vladimir Putin Rusije, one nisu uopće različite, one su samo različita viđenja ili slike točno jedne te iste odlike, nešto kao kad gledate jedan dragulj (i svijet kroz njega) kroz njegove različite izbrušene plohe. Jedini i pravi izvor moći mijenjanja povijesti—jedini izvor povijesti—je izvor bez dna ove jedine „odlike“, koja je središte LaRouche-eva predstavljanja 10. svibnja.

Započeo je rekavši da posvećuje ostatak svog života spašavanju čovječjeg stvaralaštva. Nastavio je zatim rekavši da je u postupku stvaranja poboljšanja organizacije; da se organizacija mora uzdići na višu normu. Povijest visi o niti.

„Biti praktičan najgora je stvar koju možete učiniti. Upravo sposobnost stvoriti novu budućnost, stvoriti razvoj budućnosti koju nikad prije ni poslije niste znali—to je vaša obveza. Ne budite praktični, nemojte reći „praktičan(-a) sam“. Ne koristite riječ praktičan u nikakvom obliku jezika. Gore je nego gubitak vremena. Morate pomisliti na—hoćete li da se bebe rode s istim odlikama od dana rođenja do kraja, hoćete li to? Jeste li sretni u traženju toga? Pa onda niste ljudsko biće; to je pak svakodnevna odlika prosječnog građanina SADA. Nemaju pojma što znači pojam čovječanstvo; žele biti praktični...

„Organizacija se mora podići na višu razinu norme uspješnosti i prirode svrhe; što bi čovječanstvo trebalo postići. Općenito u organizaciji, ljudi prikrivaju mane koje se ne bi smjelo podnositi; kvare tržište. Pazite, morate shvatiti koliko je to opasno;dolaze ljetni mjeseci. Sa čime biste se trebali baviti ovih ljetnih mjeseci? Koje sposobnosti imate? Koju pronicljivost? Kako ćete postići da [vaše] stvari funkcioniraju? Shvaćate li što se događa u svijetu sada? Što je rat; veliki rat? Kina i Rusija protiv nacista svijeta? Jer većina naših zastupnika su dio nacista svijeta, u SADu, vođe SADA su većinom gadovi [šup..] svijeta, ili nešto još nedostojnije. To je naš problem s našom organizacijom. Prihvaćamo norme postignuća koje su ispod svega što bi trebalo ostvariti pravu, dobrobit za čovječanstvo. Nemamo postojeći pristup kao organizacija, vrstu pristupa nužnu uspješnom napretku pod ovom vrstom prilika. Imamo na raspolaganju, ako mislimo kako treba, imao sposobnost zastrugati stvari koje moramo uzimati u obzir da bismo bili uspješni i nanijeli poraz ovom problemu.

Morate shvatiti, mi smo na rubu praktičnog istrebljenja čovječanstva što se tiče SADA, što se tiče Meksika; Meksiko je trul kao pakao. I nema na vidiku nikakvog poboljšanja. Meksiko je jednom imao veliko poslanje; no zatim je došla gomila s

Wall Streeta i uništila to poslanje. Toga više nema. Vidjet ćete kod nacija Južne Amerike, vidjet ćete degeneraciju njihovih gospodarstava, što sam iskusio kroz dugo godina. Čovječanstvo još nije postalo uspješan stvor; jer ne razumijemo izazove koje donosi značenje biti stvor takve vrste.

Mogao bih reći još mnoge stvari, no to me brine; brine me što su se ljudi privikli na vrste ideja koje ne znače gotovo ništa. A ja radim i trošim glavninu svog preostalog života pokušavajući spasiti pitanje i svrhu stvaralaštva; a to je ljuta bitka, jer ljudi ne vjeruju u vrstu ratovanja nužnu ostvarenju uspjeha.

LaRouche je odgovorio na izvješće o nedavnim rusko-kineskim zajedničkim manevrima proturaketne obrane.

Ključna stvar ne leži u osoblju kao takvom. Leži u razvoju osoblja i razvoju karaktera njihova ponašanja i njihovom usmjerenju izvršenja zadatka. I to je čimbenik koji pobjeđuje u ratu! Drugim riječima, ne radi se o broju ljudi koji se bore u ratu, ne o tome tko je osvojio ovo ili ono; to nije problem. Problem je, može li ljudski rod iz svojih redova proizvesti tijelo ljudi koji će odgovoriti izazovu nanošenja poraza vrsti zla s kojim se sada suočavamo.

„Stoga kad ljudi kažu, 'on će izgleda pobijediti u ovom ratu. On će pobijediti u ratu. On će pobijediti u ratu! ... On će izgubiti ovaj rat!' To je igra koja se igra, i svi igraju tu igru! Nisu sposobni pobijediti, jer im nije dana sposobnost pobijediti, unutar samih njih. Na tome počiva nedavno iskustvo Putina, od kako je započeo sa spašavanjem ljudi. A nakon što je to započeo, radio je na neprekidnom zamahu ostvarenja pobjede u globalnom ratu. A ne radi se o pobjedi u ratu u smislu ubijanja ljudi, to nije njegov način funkcioniranja u nedavnim aktivnostima. Nimalo! Radi se o razvoju individue unutar nacije, to je ključ moći. Sposobnost stvoriti nešto bolje nego što je čovječanstvo znalo i doživjelo ranije.

„Znači pokušati pobijediti i osvojiti ovo ili ono, to je glupost, to je za djecu ili masturbatore

Problem je, stanovništvo je općenito školovano da postane glupo; misle to je slava, a samo je glupost. Jer misle, 'Evo sad sam velik i jak. Gledajte, tako sam uspješan sada. Postigao sam ovo, sad. Postići ću ovo, dobit ću bolji posao sada!' To je sve ludost i bolesno, koje prožima većinu naše organizacije. Vreba tamo, uvijek, i samo trebate malo zagrepsti i to će izbiti na vidjelo. Mogao bih vam dati dugački popis, no neću vam to učiniti, neću vas uvaljati u sramotu; već se stidite sebe, učinite to sami sebi.“

...
No ove riječi samo su vrlo blijeda sjena onog što je slušateljstvu preneseno.

12.svibanj 2016.